

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach wspólnej strategii UE-Afryka, UE i Afryka będą prowadziły dialog na temat zagadnienia „niestabilnej sytuacji” mający na celu jednakowe rozumienie sytuacji i osiągnięcie porozumienia w sprawie działań, które można podjąć, oraz że dialog ten jest przewidziany w planie działania;
16. przypomina, że każde państwo ma obowiązek chronić swoich obywateli przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czyszczeniami etnicznymi i zbrodniami przeciw ludzkości oraz że UE udziela zdecydowanego wsparcia dla tego obowiązku, zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r.; podkreśla, że obowiązek ochrony uwzględnia wywieranie trwałego nacisku dyplomatycznego, gospodarczego i prawnego oraz że groźby i interwencja wojskowa stanowią środek ostateczny, który musi być ściśle kontrolowany;
17. podkreśla, że przeciwdziałanie niestabilnym sytuacjom jest złożonym zagadnieniem i wymaga znacznych środków finansowych i ludzkich oraz długoterminowych zobowiązań; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania dostępności wystarczających, adekwatnych i przewidywalnych środków oraz spójności między agencjami-darczyńcami;
18. podkreśla, że wykorzystanie wsparcia budżetowego nie jest odpowiednim działaniem w przypadku niestabilnych sytuacji, w których możliwości monitorowania i audytu są małe albo nie istnieją; wzywa zatem Komisję do wykorzystania innych form finansowania w takich sytuacjach, chyba że jest ona w stanie dostarczyć szczegółowych informacji na temat wydatkowania środków;
19. wzywa Komisję do przekazania Parlamentowi rozmieszczenia darczyńców i podmiotów międzynarodowych oraz rodzaju wykonywanej przez nich działalności, tak aby umożliwić monitorowanie oraz optymalne wykorzystanie dostępnych instrumentów i środków;
20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich, współprzewodniczącym Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Unii Afrykańskiej.

---

P6\_TA(2007)0541

## Ocena realiów społecznych

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie oceny realiów społecznych (2007/2104(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie wniosku dotyczącego wspólnego sprawozdania w sprawie zabezpieczenia społecznego i integracji społecznej (COM(2007)0013) oraz wspólne sprawozdanie przyjęte w dniu 22 lutego 2007 r. przez Radę ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych, Zdrowia i Spraw Konsumenckich,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie oceny realiów społecznych — sprawozdanie okresowe na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w 2007 r. (COM(2007)0063),
- uwzględniając konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r.,
- uwzględniając międzynarodowy pakt ONZ dotyczący praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 1966 r.,
- uwzględniając konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r.,
- uwzględniając konwencję ONZ o ochronie praw wszystkich pracowników-migrantów i członków ich rodzin z 1990 r.,

**Czwartek, 15 listopada 2007 r.**

- uwzględniając międzynarodowy plan działania ONZ dotyczący starzenia się społeczeństw z 2002 r.,
- uwzględniając konwencję Rady Europy w sprawie zwalczania handlu ludźmi z 2005 r.,
- uwzględniając konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych z 2006 r. oraz dodatkowe protokoły załączone do niej,
- uwzględniając art. 34, 35 oraz 36 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej <sup>(1)</sup>, określające mianowicie prawo do pomocy socjalnej i mieszkaniowej, wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego oraz dostęp do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie wzmocnienia społecznego wymiaru strategii lizbońskiej: usprawnienie otwartej koordynacji w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (COM(2003)0261),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie modernizacji zabezpieczenia społecznego z myślą o rozwoju wysokojakościowej, dostępnej i trwałej opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej: wsparcie dla strategii krajowych wykorzystujących otwartą metodę koordynacji (COM(2004)0304),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Wobec zmian demograficznych: nowa solidarność między pokoleniami” (COM(2005)0094),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie konsultacji dotyczących działań na szczeblu UE, mających na celu aktywną integrację osób najbardziej oddalonych od rynku pracy (COM(2006)0044) oraz sprawozdanie podsumowujące wyniki konsultacji,
- uwzględniając białą księgę Komisji w sprawie strategii dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością (COM(2007)0279) (Biała księga w sprawie odżywiania),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie strategii UE w zakresie wspierania państw członkowskich w ograniczaniu szkodliwych skutków spożywania alkoholu (COM(2006)0625),
- uwzględniając zieloną księgę zatytułowaną „Ku Europie wolnej od dymu tytoniowego: alternatywne opcje polityki na szczeblu UE” (COM(2007)0027),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium UE (COM(2007)0249),
- uwzględniając stanowisko przedstawione w związku z szóstym wspólnotowym programem działań w zakresie środowiska naturalnego na lata 2002-2012 zgodnie z którym czyste i zdrowe środowisko naturalne stanowi warunek dobrobytu obywateli,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne <sup>(2)</sup> oraz rezolucję Parlamentu z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie sytuacji Romów w Unii Europejskiej <sup>(3)</sup>,

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str.1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, str. 129.

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy <sup>(1)</sup>,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: projekt wspólnego sprawozdania w sprawie integracji społecznej <sup>(2)</sup>,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie stosowania otwartej metody koordynacji <sup>(3)</sup>,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 września 2003 r. w sprawie wspólnego sprawozdania Komisji i Rady dotyczące adekwatnych i zrównoważonych świadczeń emerytalnych <sup>(4)</sup>,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie Programu Legislacyjnego i Programu Prac Komisji na 2006 r. <sup>(5)</sup>
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami <sup>(6)</sup>,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2006 r. w sprawie poprawy zdrowia psychicznego ludności — strategia zdrowia psychicznego dla Unii Europejskiej <sup>(7)</sup>,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 listopada 2006 r. w sprawie sytuacji osób niepełnosprawnych w rozszerzonej Unii Europejskiej: Europejski Plan Działania na lata 2006-2007 <sup>(8)</sup>,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0400/2007),
- A. mając na uwadze konkluzje spotkania Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r., zgodnie z którymi uzgodniono zwiększenie spójności społecznej i wzmocnienie walki z wykluczeniem społecznym,
- B. mając na uwadze, że podczas spotkania Rady Europejskiej w Nicei w dniach 7-9 grudnia 2000 r. państwa członkowskie podjęły się osiągnąć do 2010 r. znaczne i wymierne ograniczenie ubóstwa i wykluczenia społecznego, mając na uwadze, że nie poczyniono wystarczających postępów w drodze do osiągnięcia tego celu,
- C. mając na uwadze, że integracja społeczna i zabezpieczenie społeczne należą do podstawowych wartości Unii Europejskiej i są prawem podstawowym przysługującym wszystkim ludziom, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego, wieku, płci, niepełnosprawności, orientacji seksualnej lub wyznania,
- D. mając na uwadze, że ponad 50 mln obywateli lub około 16 % ogółu ludności zawodowo czynnej Unii Europejskiej to osoby niepełnosprawne, a ponadto wskaźnik bezrobocia jest dwa razy większy wśród tych osób w stosunku do osób sprawnych,

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 261 E z 30.10.2003, str. 136.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, str. 604.

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 251.

<sup>(5)</sup> Dz.U. C 286 E z 23.11.2006, str. 487.

<sup>(6)</sup> Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 131.

<sup>(7)</sup> Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 148.

<sup>(8)</sup> Dz.U. C 316 E z 22.12.2006, str. 370.

**Czwartek, 15 listopada 2007 r.**

- E. mając na uwadze, że 78 mln obywateli europejskich nadal żyją w ubóstwie, a 8 % obywateli Unii Europejskiej cierpi z powodu ubóstwa mimo zatrudnienia, przy czym w wielu państwach członkowskich UE przepaść między bogatymi a ubogimi powiększa się,
- F. mając na uwadze, że współczesne społeczeństwo europejskie jest wieloetniczne i wielowyznaniowe oraz że państwa członkowskie muszą zapewnić uwzględnienie tej różnorodności w swoim prawodawstwie, tak aby wszyscy ludzie byli chronieni przed przemocą, dyskryminacją i prześladowaniem,
- G. mając na uwadze, że skutki nierówności, ubóstwa, wykluczenia społecznego oraz braku szans są wzajemnie powiązane i wymagają spójnej strategii na poziomie państw członkowskich, koncentrującej się nie tylko na dochodach i dobrach materialnych, ale także na kwestiach takich jak dostęp do zatrudnienia, edukacja, usługi zdrowotne, społeczeństwo informacyjne, kultura, transport i możliwości dla przyszłych pokoleń,
- H. mając na uwadze, że ubóstwo i bezrobocie wiążą się z problemami zdrowotnymi i problemami w dostępie do opieki zdrowotnej ze względu na czynniki, takie jak nieodpowiednia dieta, gorsze warunki życiowe na obszarach o niekorzystnym położeniu, nieodpowiednie warunki mieszkaniowe oraz stres;
- I. mając na uwadze, większość dzieci z państw członkowskich jest w większym stopniu niż dorośli narażona na ubóstwo i wykluczenie społeczne;
- J. mając na uwadze, że ubóstwo i nierówność w nieproporcjonalny sposób dotyczą kobiet; mając na uwadze, że średnie dochody kobiet wynoszą 55 % dochodów mężczyzn oraz że starsze kobiety mają więcej problemów z dostępem do rynku pracy;
- K. mając na uwadze, że ubóstwo w nieproporcjonalny sposób dotyka ludzi gorzej wykształconych; mając również na uwadze, że państwa członkowskie i Komisja powinny podjąć wspólny wysiłek zmierzający do poprawy dostępu i prawa do wykształcenia oraz szkoleń przez całe życie,
- L. mając na uwadze, że zjawiska społeczne, takie jak przemyt ludzi, przestępczość zorganizowana, dyskryminacja płci i prostytutka są ściśle powiązane;
- M. mając na uwadze, że poziom bezrobocia osób niepełnosprawnych, w tym osób z problemami psychicznymi, osób starszych oraz osób należących do mniejszości etnicznych w całej Unii Europejskiej pozostaje niedopuszczalnie wysoki,
- N. mając na uwadze, że opiekunowie, najlicniejsza nieopłacana siła robocza w Unii Europejskiej, zasługują na uznanie ze względu na kluczową rolę, jaką odgrywają w wspólnotowym systemie opieki,
- O. mając na uwadze, że uboższe grupy społeczeństwa mają coraz gorszy dostęp do usług,
- P. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich dochody są coraz bardziej nierówne,

**Uwagi ogólne**

1. wzywa państwa członkowskie do optymalnego wykorzystania potencjału oferowanego przez proces otwartej metody koordynacji;
2. zachęca państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk i do korzystania z dobrych przykładów w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej;
3. uważa, że ubóstwo i wykluczenie społeczne można zwalczać jedynie poprzez przyznanie wszystkim obywatelom praw socjalnych i gospodarczych,

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

4. podkreśla, że zwiększenie spójności społecznej oraz eliminacja ubóstwa i wykluczenia społecznego musi stać się politycznym priorytetem Unii Europejskiej; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje spodziewany wniosek Komisji dotyczący uczynienia roku 2010 rokiem zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do określenia i realizacji ambitnego celu zmniejszenia ubóstwa w Europie, w szczególności wśród osób pracujących;
5. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady Europejskiej z Brukseli w dniach 23 i 24 marca 2006 r. oraz w dniach 8 i 9 marca 2007 r., wzywające państwa członkowskie do podjęcia działań mających na celu szybką i znaczną redukcję ubóstwa wśród dzieci, ofiarowując wszystkim dzieciom równe szanse bez względu na ich pochodzenie społeczne;
6. zachęca Komisję do ułatwiania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w dziedzinie walki z dyskryminacją na rynku pracy, w tym dotyczącej staży;
7. podkreśla, że obok edukacji oraz sprawnych i skutecznych systemów ubezpieczeń społecznych i zasiłków, zatrudnienie gwarantujące sprawiedliwe i przyzwoite wynagrodzenie i warunki pracy musi być traktowane jako jedno z najskuteczniejszych narzędzi ochrony przed ubóstwem i wykluczeniem społecznym — pamiętając, że włączenie pewnych grup społecznych, które są w najbardziej niekorzystnym położeniu, jest obecnie niewystarczające; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do skutecznego wdrożenia dyrektywy 2000/78/WE; z zadowoleniem przyjmuje prowadzoną obecnie przez Komisję ocenę transpozycji tej dyrektywy i zachęca Komisję do podjęcia koniecznych działań w obszarach, w których nie osiągnięto zadawalających rezultatów w zakresie transpozycji; wzywa Komisję do uwzględnienia w sprawozdaniu będącym rezultatem konsultacji zainicjowanych w komunikacie w sprawie oceny realiów społecznych, kwestii związanych z „jakością pracy”;
8. nalega na konieczność wspomagania sektorów produkcji, mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), drobnych przedsiębiorstw rolniczych, rodzinnych gospodarstw rolnych oraz gospodarki społecznej, biorąc pod uwagę ich znaczenie w tworzeniu miejsc pracy oraz dobrobytu;
9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań zapewniających wszystkim osobom pracującym w innych państwach członkowskich pełne korzystanie z praw człowieka, praw socjalnych i politycznych;
10. podkreśla, że dostęp do towarów i usług powinien być prawem każdego obywatela UE i w związku z tym wzywa Komisję Europejską do przedstawienia szczegółowych dyrektyw odnoszących się do wszystkich dziedzin nieobjętych instrumentami przyjętymi na podstawie postanowień art. 13 traktatu WE, w celu zwalczania dyskryminacji w dostępie do towarów i usług, w tym dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność, wiek, religię bądź wyznanie lub orientację seksualną;
11. podkreśla, że społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw nie ogranicza się do tworzenia i utrzymania miejsc pracy, ale obejmuje również — między innymi — jakość miejsc pracy, wypłacanie godziwych wynagrodzeń i promowanie nauki przez całe życie;
12. podkreśla, że wszelkie źródła dyskryminacji powinny być traktowane z taką samą uwagą;
13. podkreśla szczególną, uznaną w Traktacie, rolę odgrywaną przez usługi publiczne w promowaniu spójności społecznej, a zatem konieczność posiadania usług publicznych o wysokim poziomie bezpieczeństwa i dostępności, równość traktowania i promowanie powszechnego dostępu i praw użytkowników;
14. zachęca Komisję, aby w pełni wykorzystwała wymiar europejski do promowania, między innymi, wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, subwencji i kampanii informacyjnych, dostosowanych do potrzeb różnych grup docelowych, zwłaszcza dzieci, na temat żywienia i aktywności fizycznej, jakie to cele Komisja postawiła sobie w swojej białej księdze w sprawie odżywiania, które to zjawiska nieproporcjonalnie dotyczą warstwy ludności w najniekorzystniejszej sytuacji;

**Czwartek, 15 listopada 2007 r.**

15. wzywa państwa członkowskie do skuteczniejszego wdrażania obowiązujących przepisów wspólnotowych w zakresie zatrudnienia i polityki społecznej, przykładając szczególną uwagę do wymogów uprawnienia płci; wzywa Radę i Komisję do przeanalizowania we wspólnym sprawozdaniu w sprawie zatrudnienia na rok 2007-2008 kwestii, jak Europa może zagwarantować społeczną równość szans, w celu wyeliminowania nieuczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym;
16. wyraża ubolewanie, że w komunikacie w sprawie oceny realiów społecznych Komisja daje do zrozumienia, że wiele inicjatyw z zakresu polityki społecznej jest nieaktualnych i podkreśla, że ubezpieczenia społeczne i polityka społeczna są siłą napędową wydajności i innowacji oraz podstawą dla rozwoju odnoszącej sukcesy gospodarki opartej na szerokiej wiedzy;
17. przyjmuje z zadowoleniem wkład w ochronę zdrowia publicznego w Europie, w szczególności wnoszony przez Europejskie Centrum Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) i europejski system wczesnego ostrzegania i reagowania dotyczący zagrożeń zdrowia publicznego (EWRS) w zakresie stosowania międzynarodowych regulacji dotyczących zdrowia;
18. podkreśla wagę, jaką państwa członkowskie i instytucje europejskie muszą przywiązywać do przestrzegania obowiązującego prawodawstwa, i zwraca się do Komisji, aby czuwała nad właściwym stosowaniem prawodawstwa wspólnotowego — nie tylko w odniesieniu do jakości wody, powietrza i gleby oraz zmniejszania emisji hałasu, stosowania systemu REACH i wzmożonej kontroli wyrobów chemicznych, produkcji środków spożywczych, ale także w odniesieniu do wprowadzającej w błąd reklamy lub informacji reklamowej dotyczącej wyrobów spożywczych, skierowanej do dzieci i dorosłych;
19. podkreśla, że potrzebne są programy edukacyjne, programy uczenia się przez całe życie oraz programy szkolenia przez całe życie, w tym programy szkoleń zawodowych, umożliwiające obywatelom oraz organizacjom dostosowanie się do zmian na rynku pracy oraz wyzwania globalizacji;
20. podkreśla, że problemem zanikania tradycyjnych miejsc pracy w przemyśle trzeba się zająć poprzez przedsięwzięcie szeregu dodatkowych środków, łącznie ze wsparciem dla rozwoju nowych gałęzi przemysłu, wsparciem dla MŚP oraz rozwojem gospodarki społecznej;
21. wzywa Radę i Komisję do podejścia koncentrującego się na obopólnej korzyści, gdzie istniejące prawa pracowników są uzupełniane i rozszerzane nowymi prawami, takimi jak prawo dostępu do szkoleń i kształcenia ustawicznego, oraz prawo do zastosowania rozwiązań umożliwiających pogodzenie pracy z życiem rodzinnym;
22. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia legislacji mającej na celu pogodzenie życia zawodowego i rodzinnego i wspomagania rodziców, by mogli oni pozostać na rynku pracy lub łatwo nań powrócić;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nadania absolutnego pierwszeństwa integracji społecznej i prawom kobiet, dostosowując w odpowiedni sposób właściwe polityki, w tym politykę rozdziału dochodów;

***Integracja społeczna***

24. jest zdania, że wysiłki na rzecz zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego muszą być podtrzymane i wzmożone w celu poprawy sytuacji tych osób, które są najbardziej zagrożone ubóstwem i wykluczeniem;
25. zachęca Komisję do jeszcze większego włączania kwestii równości i niepełnosprawności do wszystkich odpowiednich obszarów polityki;
26. uważa, że znaczący udział ludzi ubogich w rozwoju nowych polityk i praktycznych środków zapobiegania tej sytuacji jest kwestią kluczową dla osiągnięcia skuteczniejszych wyników;

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

27. jest zdania, że należy zwrócić szczególną uwagę na samotnych rodziców i samotne starsze kobiety, stanowiące grupę szczególnie narażoną i wystawioną w pierwszym rzędzie na ubóstwo w przypadku recesji gospodarczej;
28. przyznaje, że w wielu państwach członkowskich obywatelom oferuje się gwarancję bezpieczeństwa w postaci przyzwoitego dochodu minimalnego oraz uważa, że państwa członkowskie, które nie mają takiej gwarancji bezpieczeństwa powinny być zachęcane do jej utworzenia poprzez wymianę najlepszych praktyk;
29. uznaje, że w przypadkach, gdy świadczona jest pomoc socjalna, państwa członkowskie mają obowiązek zadbania o to, by obywatele znali swoje uprawnienia i mieli możliwość korzystania z nich;
30. podkreśla, że żadna osoba otrzymująca pomoc socjalną nie powinna otrzymywać dochodu uznanego za znajdujący się poniżej granicy ubóstwa w danym państwie członkowskim;
31. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania pełnej równości płci we wszystkich krajowych systemach emerytalno-rentowych;
32. jest przekonany, że powinno się wprowadzić płacę minimalną na odpowiednim poziomie, ustaloną na szczeblu państwa członkowskiego i w stosownych przypadkach we współpracy z partnerami społecznymi, oraz że płaca taka może przyczynić się do rentowności pracy; przyznaje jednak, że w wielu państwach członkowskich minimalna płaca jest bardzo niska lub znajduje się poniżej minimum socjalnego; jednocześnie odrzuca argument, że ustalanie wysokości płacy minimalnej zniechęci pracodawców do tworzenia nowych miejsc pracy; za niezwykle istotne uważa zagwarantowanie pracownikom godnych płac;
33. uważa, że państwa członkowskie powinny zmierzać do dostosowania swoich systemów ubezpieczeń społecznych, aby ułatwić dokonanie przejścia między okresami pracy zarobkowej lub szkoleń oraz by odzwierciedlać zmieniający się charakter zatrudnienia;
34. uważa za istotne, by państwa członkowskie pomagały obywatelom w powrocie na rynek pracy poprzez zapewnienie ukierunkowanej, spersonalizowanej pomocy oraz wsparcia umożliwiających zwiększenie wiary we własne siły i zdobycie nowych umiejętności;
35. uważa, że niezwykle ważne jest, aby państwa członkowskie udzieliły pomocy w utrzymaniu pracy pracownikom dotkniętym niepełnosprawnością w czasie trwania zatrudnienia;
36. wzywa państwa członkowskie do rozwiązania problemu wielokrotnej dyskryminacji, która ma poważny, choć często niedostrzegany wpływ na integrację społeczną;
37. podkreśla znaczenie współpracy pomiędzy poszczególnymi szczeblami władzy lokalnej, regionalnej, krajowej i europejskiej w walce z dyskryminacją;
38. uważa, że opieka zdrowotna i socjalna wysokiej jakości na szczeblu lokalnym, tworzona w miarę możliwości we współpracy z użytkownikami i pacjentami, może odgrywać ważną rolę w walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym;
39. zauważa, że istnieje silny i złożony związek między ubóstwem a przestępczością; że skrajne ubóstwo i wykluczenie społeczne mogą prowadzić do działalności przestępczej, a pobyt w więzieniu bez odpowiedniej resocjalizacji i edukacji często prowadzi do dalszego wykluczenia społecznego i bezrobocia;
40. podkreśla konieczność zagwarantowania kształcenia, szkolenia i pracy w zakładach karnych, aby więźniowie wykonywali pracę, która podtrzymuje ich moralnie i psychologicznie i nabywali umiejętności użyteczne w ich późniejszej integracji na rynku pracy;

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

41. jest zdania, że Unia Europejska oraz państwa członkowskie powinny zwrócić baczniejszą uwagę na problemy związane z uzależnieniem od gier hazardowych; zauważa, że rodziny, w których jest jeden lub wielu nałogowych graczy, są narażone na duże ryzyko obniżenia poziomu życia, wykluczenia społecznego i ubóstwa, których częstymi ofiarami są dzieci; zachęca w związku z tym państwa członkowskie do przyczyniania się do rozpowszechniania informacji na temat zagrożenia, jakie stanowi nałogowy hazard, jego objawów i skutków; wzywa również Komisję do włączenia do bilansu realiów społecznych problemu nałogowego hazardu i jego wpływu na wykluczenie społeczne i ubóstwo;
42. wzywa państwa członkowskie do poświęcenia uwagi rosnącemu zadłużeniu zwiększającemu ryzyko ubóstwa;
43. uważa, że problem braku tanich mieszkań o odpowiednim standardzie występujący we wszystkich państwach członkowskich jest istotnym czynnikiem prowadzącym do popadania w ubóstwo i do niemożności wydostania się z ubóstwa; zwraca się do Komisji o przestrzeganie prerogatyw państw członkowskich w określaniu i finansowaniu mieszkalnictwa socjalnego, biorąc pod uwagę rolę tego ostatniego w dziedzinie polityki integracji społecznej;
44. wzywa wszystkie państwa członkowskie do podpisania i ratyfikowania międzynarodowej Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych i opcjonalnego protokołu do tej Konwencji;
45. zachęca Komisję i państwa członkowskie do opracowywania, we współpracy z przedstawicielami organizacji niepełnosprawnych, krajowych, regionalnych i lokalnych inicjatyw mających na celu propagowanie realnych szans zatrudnienia dla osób niepełnosprawnych; zachęca w tym kontekście Komisję i państwa członkowskie do poprawy uzyskiwania wiarygodnych i porównywalnych danych statystycznych na temat sytuacji osób niepełnosprawnych na rynku pracy;
46. wzywa państwa członkowskie do wypełniania zobowiązań wynikających z Międzynarodowego Paktu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych;
47. zachęca państwa członkowskie do wspierania wykorzystywania nowych technik komunikacyjnych i informacyjnych, które w znacznej mierze przyczyniają się do zagwarantowania osobom niepełnosprawnym równości szans poprzez ułatwianie im uczestnictwa w systemie kształcenia oraz w rynku zatrudnienia, gdyż równolegle zmniejszają ich zależność od osób trzecich, a tym samym zwiększają ich niezależność;
48. zwraca się do Komisji i państw członkowskich do wspierania planowania i opracowywania innowacyjnych systemów wspomaganie i wyposażenia ułatwiających dostęp osób niepełnosprawnych i osób starszych do dóbr i usług;
49. z zadowoleniem przyjmuje dążenie do umożliwienia osobom niepełnosprawnym życia poza zakładami opieki i zauważa, że wymaga to odpowiedniego poziomu ułatwiających samodzielne życie usług na szczeblu lokalnym, prawa do osobistej opieki, prawa do niezależności ekonomicznej oraz pełnego uczestnictwa w życiu społecznym w państwach członkowskich;
50. jest zdania, że niewybaczalne pozostają przypadki wykorzystywania środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego lub innych funduszy strukturalnych do tworzenia nowej infrastruktury, do której nie mają dostępu osoby niepełnosprawne i osoby starsze;
51. wzywa państwa członkowskie, w szczególności biorąc pod uwagę starzejące się społeczeństwo, do rozwiązywania problemów, z jakimi spotykają się opiekunowie, łącznie z prawem do decydowania, czy chcą zajmować się opieką i do jakiego stopnia, możliwością łączenia opieki z pracą zarobkową i zatrudnieniem oraz dostępem do systemów ubezpieczeń społecznych i emerytur, tak aby uniknąć ubóstwa w wyniku oddania się opiece;
52. zachęca państwa członkowskie do przeanalizowania sposobów uznawania nabytych w czasie opieki nad dziećmi i osobami zależnymi nieoficjalnych kompetencji za nabyte szkolenie i doświadczenie w celu ułatwienia włączenia tych usług do rynku pracy;



Czwartek, 15 listopada 2007 r.

53. wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały pracodawców z sektora publicznego do podjęcia starań w celu zapewnienia w miejscach pracy większej reprezentatywności członków społeczności, na rzecz których praca ta jest świadczona, przy jednoczesnym rozpatrzeniu wszystkich podań o pracę, bez względu na płeć, pochodzenie etniczne, religię, niepełnosprawność, wiek czy orientację seksualną;
54. podkreśla znaczenie aktywnego udziału pracodawców w walce z dyskryminacją oraz podkreśla pozytywne skutki różnorodności w miejscu pracy;
55. jest zdania, że dyskryminacja, jakiej doświadczają transseksualiści na rynku pracy oraz w dziedzinie zabezpieczenia socjalnego, stanowi jeszcze mało znany problem i zachęca państwa członkowskie do zajęcia się również tą formą dyskryminacji; wzywa Komisję do zainicjowania analizy tego problemu;
56. podkreśla, że państwa członkowskie powinny wspierać opracowywanie i wdrażanie kompleksowych lokalnych, regionalnych i krajowych strategii dotyczących starzenia się społeczeństw;
57. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiednich środków na rzecz ułatwienia dostępu do programów nauki przez całe życie w celu ograniczenia wykluczenia m.in. osób starszych z rynku pracy oraz do wspierania stałego uczestnictwa tych osób w życiu społecznym, kulturalnym i obywatelskim;
58. wzywa państwa członkowskie, o ile jeszcze tego nie uczyniły, aby podjęły kroki na rzecz zapewnienia wysokiej jakości i przystępnej cenowo opieki osobom starszym i osobom niepełnosprawnym;
59. wzywa państwa członkowskie do wymiany najlepszych wzorców w celu zapobiegania kończeniu edukacji przez uczniów bez zdobycia umiejętności koniecznych do wejścia na rynek pracy lub dla rozpoczęcia szkoleń zawodowych lub nauki w szkole wyższej oraz w celu ułatwienia przechodzenia ze szkoły do pracy zawodowej;
60. podkreśla, że instytucje kształcące mogłyby dać dowód większej elastyczności, jeśli chodzi o przedwczesne porzucanie szkoły przez młodych ludzi oraz zapewnić wsparcie osobom, które równolegle z nauką wypełniają obowiązki rodzinne;
61. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia obywatelom odpowiedniego wykształcenia, gwarantującego umiejętności i wiedzę pozwalające na zdobycie użytecznego zatrudnienia i pełne uczestnictwo w życiu społecznym;
62. wyraża ubolewanie, że wprawdzie z zadowoleniem przyjęto działania na rzecz zwiększenia liczby osób korzystających ze szkolnictwa wyższego, jednak ludzi z mniej zamożnych środowisk jest zdecydowanie za mało; zauważa, że państwa członkowskie należy zachęcać do utrzymywania, wzmacniania, wprowadzania i inwestowania w szkolenia zawodowe, praktyki zawodowe i inne praktyczne szkolenia;
63. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby odcięły się od wprowadzającego w błąd zacierania granic pomiędzy migracją ekonomiczną a staraniem o azyl, a starania się o azyl a także granic pomiędzy migracją ekonomiczną a nielegalną imigracją;

### **Zabezpieczenie społeczne**

64. jest zdania, że należy podejmować więcej działań mających na celu rozwiązanie problemów przemocy w rodzinie oraz wykorzystywania dzieci i osób starszych;
65. z wielkim niepokojem odnotowuje, że przemoc związana z różnicą płci pogłębia społeczne i polityczne wykluczenie kobiet i uniemożliwia im korzystanie z praw człowieka; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia legislacji i wymiany najlepszych praktyk w tym zakresie;
66. wzywa państwa członkowskie do zastanowienia się nad adekwatnością i stabilnością ich systemów emerytalno-rentowych;

**Czwartek, 15 listopada 2007 r.**

67. wzywa państwa członkowskie do udzielenia wyraźniejszych wytycznych i porad w zakresie rent i emerytur, w celu zagwarantowania, że obywatele będą otrzymywać informacje potrzebne do planowania swojej emerytury, a reformy krajowe przeprowadzane będą w oparciu o jak najszerzy konsensus;

68. zauważa, że istnienie nadal dużych różnic w zakresie opieki zdrowotnej, zarówno pomiędzy państwami członkowskimi, jak i w obrębie samych państw członkowskich i wzywa państwa członkowskie do zajęcia się tymi nierównościami, w szczególności poprzez zagwarantowanie skutecznego i powszechnego dostępu do opieki zdrowotnej;

69. wzywa państwa członkowskie do stworzenia skuteczniejszego systemu ochrony dzieci z uwzględnieniem służb wczesnego reagowania z myślą o dzieciach zagrożonych oraz usług terapeutycznych, mających na celu pomaganie maltretowanym dzieciom w przewyżnianiu skutków nadużyć;

70. wzywa państwa członkowskie do rozwijania bardziej konstruktywnego podejścia do polityki narkotykowej, z naciskiem na zapobieganie, edukację i leczenie odwykowe, a nie sankcje karne;

71. wzywa do lepszej wymiany dobrych wzorców w całej Unii Europejskiej w zakresie diagnozowania i leczenia chorób przewlekłych oraz w zakresie zapobiegania tym chorobom;

72. stwierdza brak porównywalnych metod i danych w zakresie opieki długoterminowej i dlatego uważa, że istotne jest zwiększenie celowej wymiany doświadczeń między państwami członkowskimi w tej dziedzinie, co pozwoli na szybsze uzyskiwanie niezbędnych informacji, w jaki sposób organizować, zapewniać i oferować wysokiej jakości opiekę w przystępnej cenie oraz jakie metody są najodpowiedniejsze dla zapewnienia godnego życia ludziom starszym, w tym również zwiększającej się liczbie osób z demencją;

73. wzywa państwa członkowskie do priorytetowego traktowania środków na rzecz zdrowia publicznego, których celem jest rozwiązanie problemu nierówności pod względem zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej; dodatkowo wzywa państwa członkowskie do przyjęcia specjalnych środków dla zaspokojenia potrzeb mniejszości etnicznych;

74. zauważa, że we wszystkich państwach członkowskich nadużywanie alkoholu i narkotyków może prowadzić do przestępczości, bezrobocia i wykluczenia społecznego; zauważa ponadto, że ubóstwo i wykluczenie społeczne mogą doprowadzić do nadużywania alkoholu i narkotyków; uważa za niedopuszczalne, że dla wielu ludzi jedyną drogą dostępu do leczenia i poradnictwa jest system więzienny i wzywa państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk w celu wymiany najlepszych praktyk, aby ulepszyć programy zwalczania tego zjawiska i zajmowania się nim;

75. podkreśla, że ludzie mogą mieć wiele rodzajów niepełnosprawności, w tym problemy z poruszaniem się, zaburzenia widzenia, słuchu, zdrowia psychicznego, choroby przewlekłe i trudności w uczeniu się; podkreśla, że osoby dotknięte niepełnosprawnością wieloraką mają szczególne problemy, podobnie jak osoby dotknięte wielokrotną dyskryminacją;

76. wzywa do zaprzestania stygmatyzacji osób dotkniętych problemami psychicznymi oraz osób z trudnościami w uczeniu się, do działań na rzecz zdrowia psychicznego i dobrego stanu psychofizycznego, do zapobiegania zaburzeniom psychicznym, a także do zwiększenia środków na leczenie i opiekę;

77. z zadowoleniem przyjmuje fakt zaplanowania przez Komisję opublikowania wielu analiz dotyczących potrzeb osób niepełnosprawnych i dzieci z trudnościami w nauce; analizy te obejmą liczne aspekty społeczne, w tym kształcenie i szkolenie;

78. wzywa państwa członkowskie do aktywnego prowadzenia polityki mającej na celu ograniczenie występowania chorób powodowanych przez alkohol, tytoń oraz inne legalne i nielegalne narkotyki;

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

79. zdaje sobie sprawę, że polityka w dziedzinie alkoholu i walki z paleniem tytoniu, a także z nadużywaniem narkotyków i lekarstw podlega w głównej mierze kompetencjom krajowym, niemniej zachęca Komisję do odegrania aktywnej roli w gromadzeniu i przekazywaniu doświadczeń z poszczególnych państw członkowskich, jak zaproponowała w komunikacie dotyczącym strategii UE w zakresie wspierania państw członkowskich w ograniczaniu szkodliwych skutków spożywania alkoholu, oraz do zainicjowania procesu konsultacji i debaty publicznej nad najlepszym sposobem dalszej walki z biernym paleniem tytoniu, jak zaproponowała w zielonej księdze zatytułowanej „Ku Europie wolnej od dymu tytoniowego: alternatywne opcje polityki na szczeblu UE”;

80. ponawia stanowisko wyrażone w wyżej wymienionej swojej rezolucji z dnia 15 grudnia 2005 r., zwłaszcza w odniesieniu do zagrożeń dla zdrowia publicznego, jakie stanowią m.in. choroby układu krążenia, cukrzyca, rak, zaburzenia psychiczne i HIV/AIDS, oraz w odniesieniu do dużego zanieczyszczenia w środowisku miejskim i aglomeracjach;

81. podkreśla znaczenie sportu dla ogólnego dobrego samopoczucia człowieka oraz dla zapobiegania licznym chorobom uznanym za zagrażające zdrowiu publicznemu; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań na rzecz poprawy możliwości sportowych obywateli i do promowania tworzenia obszarów mieszkalnych wspierających sportowy i bogaty w inicjatywy styl życia obywateli;

82. uznaje, że nadużywanie alkoholu i spożycie narkotyków może prowadzić do wykluczenia społecznego, powodować pauperyzację dzieci i rodzin oraz narażać dzieci na zwiększone ryzyko wykorzystania;

83. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ubóstwo dzieci i wykluczenie społeczne stały się w ostatnich latach ważniejszym priorytetem politycznym w państwach członkowskich, jednakże wzywa Komisję i państwa członkowskie do uzgodnienia wymiernych celów dotyczących likwidowania złożonego zjawiska ubóstwa dzieci oraz do przydzielenia odpowiednich środków służących realizacji tych celów, tak aby zapobiegać przekazywaniu ubóstwa następnym pokoleniom, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci porzuconych, wychowujących się na ulicy i przebywających w zakładach opieki;

84. uważa, że wysokiej jakości usługi edukacyjne, zdrowotne i socjalne zapewniające wsparcie dla dzieci i ich rodzin, w tym przystępna cenowo opieka nad dziećmi i dostępność tanich mieszkań, mają kluczowe znaczenie dla zapobiegania ubóstwu dzieci, wykluczeniu społecznemu i dyskryminacji i dla ograniczania tych zjawisk, a także dla zapobiegania dziedziczeniu ubóstwa;

85. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na ochronę socjalną samotnych rodziców, którzy są narażeni na wyższe ryzyko ubóstwa;

86. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że dzieci będą miały dostęp do usług i możliwości zapewniających im teraźniejszy i przyszły dobrobyt i umożliwiających realizację ich pełnego potencjału; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do włączenia do programów nauczania podstawowego kształcenia finansowego;

87. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia zbierania danych dotyczących ubóstwa dzieci oraz wykonania analizy sytuacji dzieci zagrożonych ubóstwem, zwłaszcza zagrożonych w wysokim stopniu, jak dzieci niepełnosprawne, dzieci romskie, dzieci przebywające w zakładach opieki, dzieci migrantów oraz dzieci wychowujące się na ulicy; wzywa także do monitorowania i oceny polityki w tych dziedzinach oraz do regularnej oceny jej skutków;

88. wzywa Komisję do opracowania kolejnych wskaźników, które mogłyby być łączone z istniejącymi wskaźnikami ubóstwa w celu pełniejszego zrozumienia zjawiska ubóstwa dzieci;

89. podkreśla podstawową rolę usług opieki zdrowotnej i usług socjalnych użyteczności publicznej w europejskim modelu społecznym; wzywa Komisję do uznawania tej roli przy stosowaniu prawa rynku wewnętrznego i prawa konkurencji; zwraca uwagę na fakt niedostatecznego finansowania tych usług, które w niektórych wschodnioeuropejskich państwach członkowskich jest zatrważające;

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

90. uważa, że liberalizacja usług zdrowotnych może prowadzić do zwiększenia nierówności w zakresie równego dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej;

91. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia statusu spółdzielczych kas pożyczkowych, co przyczyni się do zaoferowania obywatelom bezpiecznego i uregulowanego środowiska umożliwiającego oszczędzanie i pozyczenie pieniędzy oraz będzie przeciwdziałać zadłużeniu osobistemu, stanowiącemu narastający problem; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, aby ludzie mieli prawo do otwierania cenowo przystępnego rachunku bankowego, który stanowi zasadniczy środek umożliwiający uczestnictwo zarówno w działalności gospodarczej, jak i w życiu społecznym;

92. przyznaje, że handel ludźmi jest źródłem ogromnego cierpienia i wzywa państwa członkowskie do stosowania przepisów prawnych dotyczących przeciwdziałania handlowi ludźmi i dyskryminacji, włączenia ofiary handlu ludźmi do społeczeństwa, zwiększenia współpracy transgranicznej, a w szczególności do podpisania, ratyfikowania i wdrożenia Konwencji w sprawie zwalczania handlu ludźmi; nalega na państwa członkowskie, aby traktowały priorytetowo ochronę ofiar handlu ludźmi, zwłaszcza zaś dzieci, oraz stosowanie ich podstawowych praw człowieka;

93. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący dyrektywy w sprawie sankcji wobec pracodawców zatrudniających przebywających nielegalnie obywateli krajów trzecich i wzywa państwa członkowskie do przedstawienia przepisów prawnych oraz skuteczniejszego wdrażania istniejących przepisów UE mających zapobiegać wyzyskiwaniu pracowników w trudnej sytuacji przez szefów gangów oraz do podpisania i ratyfikacji, jeżeli dotychczas tego nie uczyniły, Konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników-migrantów i członków ich rodzin;

94. wzywa państwa członkowskie, aby utrzymały politykę praw człowieka opartą na prawie do azylu, zgodnie z konwencją dotyczącą statusu uchodźców i innymi odpowiednimi aktami z zakresu praw człowieka, a jednocześnie działały na rzecz uniezależnienia osób starających się o azyl od zasiłków, poprzez umożliwienie im pracy, a także aby rozważyły stworzenie większej liczby dróg legalnej imigracji; poddaje surowej krytyce trwające naruszenie przez państwa członkowskie powyższej konwencji oraz innych przepisów z zakresu praw człowieka;

95. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia większej uwagi na osoby bezdomne, a w szczególności w zakresie ich dostępu do mieszkań, opieki zdrowotnej, edukacji i zatrudnienia;

96. wzywa państwa członkowskie do uzupełnienia luk istniejących w systemie pomocy przeznaczonej dla tych grup społecznych, którym nie udaje się wejść na rynek pracy, a także w przeznaczonych dla nich usługach oraz do czuwania, aby usługi te były sprawiedliwe, trwałe i powszechnie dostępne;

\*  
\*   \*  
\*

97. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi ds. Ochrony Socjalnej oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich i państw kandydujących.

P6\_TA(2007)0542

## Wspólnoty chrześcijańskie

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie poważnych wydarzeń zagrażających istnieniu wspólnot chrześcijańskich oraz innych wspólnot religijnych

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 18 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka Narodów Zjednoczonych z 1948 r.,

— uwzględniając art. 9 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka z 1950 r.,